

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a soudců JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Petra Sedláka v právní věci žalobce: **A. G. J.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**, Nad Štolou 3, Praha 7, týkající se žaloby proti rozhodnutím žalovaného ze dne 16. 4. 2014, č. j. OAM-420/ZA-ZA06-P07-R2-2010, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 30. 3. 2015, č. j. 29 Az 16/2014 – 40,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti žalobce **se z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Kasační stížnost žalobce (dále jen „stěžovatel“) směřuje proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 30. 3. 2015, č. j. 29 Az 16/2014 – 40.

[2] Stěžovatel v blanketní kasační stížnosti doručené Nejvyššímu správnímu soudu dne 10. 4. 2015 požádal soud o ustanovení zástupce z řad advokátů. Nejvyšší správní soud stěžovateli na jím sdělenou doručovací adresu (Pobytové středisko) zaslal přípis s poučením o složení senátu, možnosti podat námitku podjatosti proti uvedeným soudcům a výzvu k doložení osobních, majetkových a výdělkových poměrů pro účely posouzení žádosti o ustanovení právního zástupce. Zásilka se vrátila soudu dne 17. 5. 2015 zpět jako nedoručená. Podle sdělení pošty ze dne 16. 4. 2015 na uvedené adrese stěžovatel neměl poštovní schránku.

[3] Nejvyšší správní soud si dne 27. 4. 2015 a následně i dne 4. 5. 2015 a 10. 6. 2015 ověřil z elektronické databáze Ministerstva vnitra, že poslední záznam o pohybu stěžovatele je ze dne 22. 4. 2015, kdy má v evidenci vyznačen odchod z Pobytového střediska. Dále z databáze vyplynulo, že stěžovatel obdržel poslední „propustku“ na období 9. 4. 2015 - 23. 4. 2015 s uvedením místa pobytu M. 377/11, P. 7.

[4] K dotazu Nejvyššího správního soudu sdělilo Ministerstvo vnitra dne 11. 5. 2015, že po odchodu z pobytového střediska má stěžovatel evidovaný pobyt (na propustku) na adrese M. 377/11, P. 7, a to od 9. 4. 2015 do 23. 4. 2015. Dále Ministerstvo vnitra uvedlo, že v Cizineckém informačním systému není stěžovatel uveden a jiné místo jeho pobytu není známo.

[5] K dotazu Nejvyššího správního soudu sdělila Policie ČR, Ředitelství služby cizinecké policie, přípisem ze dne 18. 5. 2015, že stěžovateli bylo vydáno dne 22. 4. 2015 vízum za účelem strpení, které je platné do 18. 10. 2015. Ohledně bližších informací ohledně stěžovatele byl zdejší soud odkázán na Ministerstvo vnitra.

[6] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval tím, zda jsou splněny všechny procesní podmínky stanovené pro meritorní projednání kasační stížnosti, přičemž dospěl k závěru, že tomu tak není.

[7] Podle ustanovení § 47 písm. c) s. ř. s. „*soud usnesením řízení zastaví, stanoví-li tak zvláštní zákon*“.

[8] Podle ustanovení § 33 písm. b) zákona o azylu „*soud řízení zastaví, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany*“.

[9] Nejvyšší správní soud ve své ustálené judikatuře konstatuje, že „*vychází-li soud ve svém rozhodnutí mj. ze skutečnosti, že je účastník řízení neznámého pobytu, musí být ověření této skutečnosti přiměřeně aktuální*“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 8. 2009, č. j. 8 Azs 21/2009 – 91). A dále uvádí, že „*[n]emožnost zjistit místo pobytu žadatele o udělení azylu (§ 33 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu) je dána jen tam, kde (...) soud vyvíjel požadované úsilí ke zjištění místa pobytu žadatele a přes toto úsilí a případně další pátrání v příslušných evidencích pobyt žadatele nebyl zjištěn a zůstal zcela neznámý. Pokud i přes toto úsilí zůstane pobyt stěžovatele nezjištěn a zcela neznámý, lze řízení ve smyslu výše citovaného ustanovení zastavit*“ (ze dne 26. 5. 2005, č. j. 7 Azs 271/2004 – 58, publ. pod č. 707/2005 Sb. NSS).

[10] Vzhledem k tomu, že Nejvyšší správní soud provedl výše uvedená šetření, je zřejmé, že bylo vyvinuto veškeré možné úsilí a využito všech dostupných možností, aby bylo zjištěno aktuální místo pobytu stěžovatele. I přesto se nepodařilo místo pobytu stěžovatele zjistit. Podmínky dané ustanovením § 33 písm. b) zákona o azylu a výše uvedenou judikaturou zdejšího soudu pro zastavení řízení před soudem jsou tedy splněny. S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti podle ustanovení § 47 písm. c) s. ř. s., za použití § 120 s. ř. s., zastavil.

[11] Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení o kasační stížnosti zastaveno.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. června 2015

JUDr. Karel Šimka
předseda senátu